

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 17. heinäkuuta 2025
(OR. en)

11705/25

Toimielinten välinen asia:
2025/0574 (CNS)

RESPR 24
FIN 880
CADREFIN 93
POLGEN 84

SAATE

Lähtettäjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	16. heinäkuuta 2025
Vastaanottaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2025) 574 final
Asia:	Ehdotus NEUVOSTON PÄÄTÖS Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä ja päätöksen (EU, Euratom) 2020/2053 kumoamisesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2025) 574 final.

Liite: COM(2025) 574 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 16.7.2025
COM(2025) 574 final

2025/0574 (CNS)
SENSITIVE*
UNTIL ADOPTION

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

**Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä ja päätöksen (EU, Euratom) 2020/2053
kumoamisesta**

* Distribution only on a 'Need to know' basis - Do not read or carry openly in public places. Must be stored securely and encrypted in storage and transmission. Destroy copies by shredding or secure deletion. Full handling instructions <https://europa.eu/db43PX>

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN PERUSTELUT JA TAVOITTEET

Euroopan unioniin kohdistuu kasvavia vaatimuksia sellaisilla keskeisillä aloilla kuin kilpailukyky, puolustus, turvallisuus, vihreä ja digitaalinen siirtymä sekä kyky selviytyä ulkoisista häiriöistä. Lisäksi seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä on huolehdittava NextGenerationEU-välineen takaisinmaksusta ilman perusteettomia leikkauksia EU:n ohjelmiin tai BKTL-maksuosuuksien liiallista kasvattamista. Vaikka nykyinen omien varojen järjestelmä on taannut EU:n talousarvion vakaan ja ennakoitavan rahoituksen, se on suurelta osin ja yhä enenevässä määrin riippuvainen BKTL-maksuosuuksista, ja sen rajat tulevat vastaan rahoitustarpeiden kasvaessa. EU:n talousarviossa on kyse eurooppalaisen lisäarvon luomisesta kaikille, mikä edellyttää yhteisten painopisteiden yhteisrahoitusta. Uusien omien varojen käyttöönotto vähentää jäsenvaltioiden taakkaa ja varmistaa EU:n yhteisten toimintapolitiikkojen kestävä rahoituksen sekä Next Generation EU -välineen takaisinmaksun. Lisäksi viime vuosina on käynyt selväksi, että EU:n talousarvion on kyettävä reagoimaan joustavammin kriiseihin ja muuttuvaan maailmaan.

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välillä vuonna 2020 tehdyn toimielinten sopimuksen¹ mukaisesti komissio esitti vuosina 2021 ja 2023 ehdotuksia uusien omien varojen käyttöönottamiseksi, mutta näitä ehdotuksia ei ole hyväksytty. Tämä ehdotus perustuu aiempiin ehdotuksiin ja keskusteluihin. Se on linjassa seuraavaan monivuotiseen rahoituskehykseen liittyvien EU:n poliittisten painopisteiden kanssa ja tuottaisi huomattavia tuloja. Omat varat perustuvat voimassa olevaan alakohtaiseen lainsäädäntöön tai omia varoja koskevaan päätökseen, ja niiden täytäntöönpano on mahdollista niin, että hallinnollinen rasite pysyy kohtuullisena.

Päästökauppajärjestelmään perustuvat omat varat ovat edelleen komission ehdotusten selkäranka, koska ne liittyvät läheisesti unionin ilmastotavoitteisiin ja niillä on merkittävä tulopotentiali. EU:n talousarvioon on tarkoitus ohjata 30 prosenttia tuloista, jolloin suurin osa päästöoikeuksien huutokaupasta saatavista tuloista siirtyisi edelleen kansallisiin talousarvioihin. Lisäksi komissio on päättänyt keskittyä pelkästään jo käytössä olevasta päästökauppajärjestelmästä (ETS1) saataviin tuloihin, jolloin omat varat eivät perustu uuteen tieliikennettä ja rakennuksia koskevaan päästökauppajärjestelmään (ETS2).

Hiilirajamekanismiin perustuvia omia varoja voidaan pitää päästökauppajärjestelmän ”ulkoisena ulottuvuutena”, joten ne ovat edelleen olennainen osa pakettia. Hiilirajamekanismilla varmistetaan, että EU:hun tuotaviin tuotteisiin sovelletaan vastaavaa hiilen hintaa kuin jos kyseiset tavarat olisi tuotettu EU:ssa.

Komissio ehdottaa lisäksi kolmea uutta omien varojen lähdettä:

- Uusi omien varojen lähde, joka perustuu keräämättä jääneen sähkö- ja elektroniikkalaiteromun määrään, tuottaisi myönteisiä ympäristövaikutuksia ja tukisi samalla unionin strategista riippumattomuutta kriittisten raaka-aineiden osalta. Jäsenvaltioiden ilmoittamaan keräämättä jääneeseen sähkö- ja elektroniikkalaiteromuun perustuvien uusien omien varojen käyttöönotto kannustaisi vähentämään jätettä ja kehittämään keräysjärjestelmiä. Sähkö- ja

¹ Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välinen toimielinten sopimus talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta sekä uusista omista varoista, mukaan lukien etenemissuunnitelma uusien omien varojen käyttöönottamiseksi (EUVL L 433I, 22.12.2020, s. 28).

elektroniikkalaiteromuun perustuvat omat varat määritettäisiin jäsenvaltioiden Eurostatille jo ilmoittamien tietojen perusteella ja niiden laskennassa sovellettava taksa olisi 2 euroa kilogrammalta keräämätöntä sähkö- ja elektroniikkalaiteromua. Verokannan todellisen arvon säilyttämiseksi sitä mukautettaisiin vuosittain inflaation huomioon ottamiseksi.

- Tupakan valmisteveroon perustuvilla omilla varoilla (TEDOR) tuettaisiin EU:n terveyspolitiikan tavoitteita ja puututtaisiin tiettyjen tuotteiden rajat ylittäviin ostoksiin, joihin vaikuttavat tällä hetkellä erot jäsenvaltioiden veropolitiikassa, ja niistä saataisiin merkittäviä tuloja EU:n talousarvioon. Ehdotus täydentää ehdotusta tupakan valmisteveroa koskevan neuvoston direktiivin uudelleenlaatimisesta, jolla pyritään mukauttamaan EU:n vähimmäisvalmisteveroja ja laajentamaan direktiivin soveltamisalaa uusiin tuotteisiin. Ehdotetut omat varat eivät kuitenkaan ole oikeudellisesti riippuvaisia uudelleenlaaditun neuvoston direktiivin hyväksymisestä. Kaikissa jäsenvaltioissa sovellettaisiin 15 prosentin verokantaa kulutukseen luovutettuihin valmistetun tupakan ja tupakanvastikkeiden määriin kerrottuna kussakin jäsenvaltiossa sovellettavalla vähimmäisverokannalla.
- EU:n yrityspohjaisia omia varoja (Corporate Resource for Europe, CORE) koskevalla järjestelyllä, jäljempänä 'CORE-järjestely', pyritään varmistamaan, että yrityssektori, joka toimii maailman suurimmilla, yli 450 miljoonan kuluttajan sisämarkkinoilla, osallistuu EU:n talousarvion rahoittamiseen. Näiden omien varojen perustana olisivat EU:n yritykset ja kolmansien maiden yritykset, joilla on kiinteä toimipaikka EU:ssa, joiden vuotuinen nettoliikevaihto on yli 100 miljoonaa euroa. CORE-järjestelyssä perittäisiin vuotuinen kiinteämääräinen maksu, joka riippuisi kunkin yrityksen nettoliikevaihdosta.

Nykyisiin omiin varoihin ehdotetaan kohdennettuja mukautuksia EU:n talousarvion tulopohjan säilyttämiseksi. Nykyisen rahoituskehyksen alussa käyttöön otettujen kierrättämättömään muovipakkausjätteeseen perustuvien omien varojen verokannaksi määritettiin kiinteä hinta 0,8 euroa/kg. Inflaatio on kuitenkin vähentänyt merkittävästi näistä omista varoista saatavien tulojen todellista arvoa. Tämän korjaamiseksi ehdotetaan, että verokanta nostetaan vuonna 2028 uudelle tasolle, joka on 1 euro/kg, ja että siitä lähtien sitä mukautetaan vuosittain inflaation huomioon ottamiseksi. Lisäksi nykyinen 25 prosentin osuus, jonka jäsenvaltiot pidättävät tulleista kantokulujen kattamiseksi, aiheuttaa sen, että iso osa omista varoista ei päädy unionin talousarvion käyttöön. Sen vuoksi ehdotetaan, että kantokulujen osuus alennetaan 10 prosenttiin. Ehdotuksessa selvennetään myös, että sähköiseen kaupankäyntiin liittyvät määrät, sellaisina kuin ne on vahvistettu unionin tullikoodeksissa, kuuluvat perinteisten omien varojen luokkaan.

Omien varojen järjestelmän läpinäkyvyyden varmistamiseksi omiin varoihin ei tehdä mukautuksia. Tästä syystä alv-määräytymisperusteen rajaaminen sekä kierrättämättömään muovipakkausjätteeseen perustuviin omiin varoihin ja BKTL-perusteisiin omiin varoihin sovellettavat kiinteämääräiset vähennykset lakkautetaan.

Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmään (EKT 2010) mahdollisesti tehtävien muutosten varalta ehdotuksessa selvennetään sitä, miten tällaisia muutoksia tarkastellaan ja käsitellään silloin, kun niillä on merkitystä omien varojen järjestelmän kannalta.

Viime vuodet ovat osoittaneet, että vakavat kriisit ja vaikeudet sekä niiden uhat ovat muuttuneet yleisemmiksi, vakavammiksi ja syvemmiksi. Nykyisen talousarviorakenteen jäykkyys on rajoittanut unionin kykyä reagoida tällaisiin tapahtumiin. Sen vuoksi olisi perustettava uusi poikkeusmekanismi, jolla tällaisiin tapahtumiin voidaan reagoida tulevan

vuosien 2028–2034 monivuotisen rahoituskehityksen aikana. Neuvosto päättää tämän poikkeuksellisen ja kohdennetun kriisinhallintamekanismin käyttöönotosta kunkin kriisin erityispiirteet ja tarpeet huomioon ottaen. Neuvosto toimii antamalla neuvoston asetuksen, joka hyväksytään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 311 artiklan neljännessä kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen, saatuaan Euroopan parlamentin hyväksynnän. Jos tällainen poikkeuksellinen kriisinhallintamekanismi aktivoidaan, sen täytäntöönpanossa noudatetaan sen kannalta olennaisimmassa ohjelmassa tai välineessä vahvistettuja sääntöjä.

Neuvoston asetuksella komissiolle annetaan lupa ottaa lainaa pääomamarkkinoilta jäsenvaltioille myönnettävien lainojen määrän verran. Neuvoston asetuksessa vahvistetaan myös takaisinmaksua koskevat periaatteet. Tätä poikkeuksellista kriisinhallintavälinettä tuetaan korottamalla sitä varten omien varojen enimmäismäärää.

2. OIKEUDELLINEN KEHYS

2.1 Omia varoja koskeva päätös

SEUT-sopimuksen 311 artiklan kolmannen kohdan mukaan neuvosto voi Euroopan parlamenttia kuultuaan "ottaa käyttöön uusia omien varojen luokkia tai poistaa olemassa olevan luokan". Tällä määräyksellä hyväksytään nimenomaisesti uusien omien varojen käyttöönotto.

SEUT-sopimuksen 311 artiklan kolmannessa kohdassa määrätyn erityisen lainsäätämisyjärjestyksen mukaisesti neuvosto hyväksyy päätöksen yksimielisesti Euroopan parlamenttia kuultuaan. Päätös tulee voimaan sen jälkeen, kun jäsenvaltiot ovat hyväksyneet sen valtiosääntöjensä asettamien vaatimusten mukaisesti.

Tässä komission ehdotuksessa hyödynnetään tätä mahdollisuutta täysimääräisesti esittämällä useiden uusien omien varojen käyttöönottoa.

2.2 Omien varojen järjestelmää koskevat täytäntöönpanotoimenpiteet ja omien varojen käyttöön asettamista koskevat asetukset

SEUT-sopimuksen 311 artiklan neljännessä kohdassa määrätään, että "Neuvosto vahvistaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annetulla asetuksella unionin omien varojen järjestelmää koskevat täytäntöönpanotoimenpiteet siltä osin kuin siitä säädetään [omia varoja koskevassa] päätöksessä". Tällä määräyksellä otetaan käyttöön mahdollisuus hyväksyä omien varojen järjestelmään liittyviä täytäntöönpanotoimenpiteitä asetuksella, jäljempänä 'IMSOR-asetus', omista varoista annetun päätöksen asettamissa rajoissa. Se ei kata omien varojen järjestelmään liittyviä näkökohtia, jotka koskevat omien varojen käyttöön asettamista ja käteisvarojen saamista (ks. jäljempänä).

IMSOR-asetukseen sisällytetään yleisluonteisia säännöksiä, joita sovelletaan kaikentyyppisiin omiin varoihin. Nämä säännökset koskevat etenkin tulojen valvontaa ja seurantaan liittyviä näkökohtia sekä tähän liittyviä komission tarkastajien toimivaltuuksia. IMSOR-asetus sisältää myös joitakin CORE-järjestelyn täytäntöönpanoon liittyviä seikkoja.

Täytäntöönpanotoimenpiteiden lisäksi myös operatiiviset vaatimukset, joita on noudatettava asettaessa omia varoja EU:n talousarvion käyttöön ja kirjattaessa niitä komission tileihin, täsmennetään erillisissä SEUT-sopimuksen 322 artiklan 2 kohdan nojalla annettavissa neuvoston asetuksissa.

Kaikkien uusien omien varojen osalta tarvitaan uusia säännöksiä, jotka koskevat varojen käyttöön asettamista.

Komissio tekee tarvittavat ehdotukset myöhemmin.

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä ja päätöksen (EU, Euratom) 2020/2053 kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 311 artiklan kolmannen kohdan,

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 106 A artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon²,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksitystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Unionin omien varojen järjestelmän avulla olisi varmistettava, että unionin politiikkojen hallittua kehittämistä varten on käytettävissä riittävästi varoja, edellyttäen, että noudatetaan tiukkaa budjettikuria. Omien varojen järjestelmän kehittämisellä pitäisi myös tukea mahdollisimman laaja-alaisesti unionin politiikkojen kehittämistä.
- (2) Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio tunnustivat 16 päivänä joulukuuta 2020 hyväksytyn toimielinten välisen sopimuksen³ puitteissa Euroopan unionin elpymisvälineeseen liittyvän viitekehyksen tärkeyden ja totesivat, että ”Euroopan unionin elpymisvälineen takaisinmaksuun liittyvät unionin talousarviosta maksettavat menot eivät saisi johtaa ohjelmiin liittyvien menojen tai investointivälineiden varojen perusteettomaan vähentämiseen monivuotisessa rahoituskehyksessä”. Toimielinten välisen sopimuksen mukaan on myös suotavaa lieventää jäsenvaltioille aiheutuvia bruttokansantuloon (BKTL) perustuvien omien varojen lisäyksiä.
- (3) Komissio esitti toimielinten välisen sopimuksen mukaisesti vuosina 2021 ja 2023 ehdotuksia uusien omien varojen käyttöön otosta. Tämä päätös perustuu aiempiin keskusteluihin ja vastaa EU:n poliittisia painopisteitä monivuotisen rahoituskehyksen yhteydessä. Näin ollen tällä päätöksellä otetaan käyttöön viisi uutta omien varojen lähdettä.

² EUVL C , , s. .

³ Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välinen toimielinten sopimus, tehty 16 päivänä joulukuuta 2020, talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta sekä uusista omista varoista, mukaan lukien etenemissuunnitelma uusien omien varojen käyttöönottamiseksi (EUVL L 433I, 22.12.2020, s. 28).

- (4) Viimeaikaisen kehityksen myötä etämyynnissä myytyjen tavaroiden määrä on kasvanut. Jotta voidaan kattaa kasvavat kustannukset kyseisten tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen varmistamisesta, johon sisältyy toimitettujen tietojen tarkistaminen, riskianalyysin laatiminen sekä tarpeen mukaan suoritettavat asiakirjatarkastukset ja fyysiset tarkastukset, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa voitaisiin periä uusia määriä perinteisiä omia varoja lisäsummien tai -osien perusteella, esimerkiksi unionin käsittelymaksu, joka on oikeassa suhteessa palveluihin, jotka suoritetaan kyseisten tavaroiden luovuttamiseksi vapaaseen liikkeeseen. On aiheellista täsmentää, että tämä unionin käsittelymaksu edustaa perinteisiä omia varoja ja että se asetetaan unionin käyttöön vasta 1 päivästä tammikuuta 2028 alkaen.
- (5) Neuvoston päätöksessä (EU, Euratom) 2020/2053 vahvistetaan, että jäsenvaltiot pidättävät itsellään 25 prosentin osuuden perinteisistä omista varoista tullien kantokulujen kattamiseksi. Tästä syystä iso osa omista varoista ei päädy unionin talousarvion käyttöön. Jäsenvaltioiden perinteisistä omista varoista pidättämiä kantokuluja olisi vähennettävä nykyisestä 25 prosentista 10 prosenttiin, jotta tullilaitteita, tullin henkilöstöä, digitalisaatiota ja informaatiota varten tarkoitettu rahoitustuki vastaisi paremmin todellisia kustannuksia ja tarpeita.
- (6) Yrityssektoriin liittyvä rahoitusosuus olisi otettava käyttöön omina varoina. EU:n yrityspohjaisia omia varoja (Corporate Resource for Europe, CORE) koskevaa järjestelyä, jäljempänä 'CORE-järjestely', olisi sovellettava yrityksiin, joiden verotuksellinen kotipaikka sijaitsee unionin alueella ja joiden vuotuinen nettoliikevaihto on yli 100 000 000 euroa. Lisäksi CORE-järjestelyä olisi sovellettava sellaisten yhteisöjen jäsenvaltiossa sijaitseviin kiinteisiin toimipaikkoihin, joiden verotuksellinen kotipaikka on kolmannessa maassa. CORE-järjestelyä olisi sovellettava kiinteän toimipaikan nettoliikevaihtoon riippumatta kyseisen yhteisön, jonka verotuksellinen kotipaikka on kolmannessa maassa, sellaisesta nettoliikevaihdosta, jota kyseinen kiinteä toimipaikka ei ole tuottanut.
- (7) CORE-järjestelyssä olisi otettava käyttöön vuotuinen kiinteämääräinen maksu, joka perustuu soveltamisalaan kuuluvien yritysten nettoliikevaihtoon niin, että suurempi nettoliikevaihto johtaa suurempaan maksuosuuteen portaittaisen asteikon mukaisesti. Käyttämällä perustana nettoliikevaihtoa voitaisiin varmistaa, että nämä omat varat perustuvat standardoituihin yritystietoihin. Nettoliikevaihdon 100 000 000 euron kynnyksarvon avulla voitaisiin varmistaa, että pienet ja keskisuuret yritykset jäävät periaatteessa CORE-järjestelyn soveltamisalan ulkopuolelle. Lisäksi CORE-järjestelyn soveltamisalan ulkopuolelle olisi aiheellista jättää tietyt yhteisöt, jotka erityistarkoituksensa ja asemansa vuoksi eivät yleensä harjoita voittoa tavoittelevaa kauppaa tai liiketoimintaa. Sen vuoksi julkisen vallan yksiköt (lukuun ottamatta valtion omistamia yrityksiä), kansainväliset järjestöt ja voittoa tavoittelemattomat järjestöt olisi jätettävä CORE-järjestelyn soveltamisalan ulkopuolelle. CORE-järjestelyä olisi sovellettava yhteisöjen tasolla tai kunkin jäsenvaltiossa sijaitsevan kiinteän toimipaikan tasolla, kun toimipaikka kuuluu sellaiselle yhteisölle, jonka verotuksellinen kotipaikka on kolmannessa maassa.
- (8) CORE-järjestelyn täytäntöönpanoa varten on tarpeen määrittää yritykset, joilla on velvollisuus maksaa unionille, sekä niiden velvoitteiden laajuus. Lisäksi on aiheellista antaa jäsenvaltioiden tehtäväksi kerätä CORE-rahoitus unionin puolesta ja unionin säännöissä asetettujen vaatimusten mukaisesti.

- (9) Neuvoston direktiivillä 2011/64/EU otettiin käyttöön kulutukseen luovutettua valmistettua tupakkaa koskevat yhdenmukaistetut vähimmäisverokannat. Neuvoston direktiivissä [XXX], jolla laaditaan uudelleen neuvoston direktiivi 2011/64/EY, tarkistetaan vähimmäisverokantojen rakennetta ja laajennetaan direktiivin soveltamisalaa koskemaan tupakanvastikkeita. Tupakointi on edelleen koko EU:n laajuinen terveystaloudellinen haaste. Siihen liittyvän terveystaloudellisuuden tukemiseksi ja ottaen huomioon näiden tuotteiden kilpailua vääristävä rajat ylittävä kauppa, jonka kannustimena toimivat erilaiset verokannat, on aiheellista vahvistaa omiksi varoiksi 15 prosentin verokanta tuloista, jotka saadaan kyseisten yhdenmukaistettujen vähimmäisverokantojen soveltamisesta kulutukseen luovutettuihin tuotteisiin.
- (10) Neuvoston päätöksessä (EU, Euratom) 2020/2053 vahvistetaan kierrättämättömään muovipakkausjätteeseen perustuvien omien varojen verokannaksi 0,8 euroa kilogrammalta vuodesta 2021 alkaen. Tämän jälkeen suhteellisen korkea inflaatio on kuitenkin vähentänyt näistä omista varoista saatavien tulojen todellista arvoa, mikä puolestaan saattaa myös heikentää jäsenvaltioiden kannustimia tehostaa toimiaan EU:n kierrätystavoitteen saavuttamiseksi. Sen vuoksi vaikuttaa asianmukaiselta korottaa verokanta 1 euroon kilogrammalta vuonna 2028.
- (11) Jotta saavutettaisiin myönteisiä ympäristövaikutuksia ja vahvistettaisiin unionin strategista riippumattomuutta kriittisten raaka-aineiden osalta, unionin talousarvion olisi tuettava sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräyksen lisäämistä. Omat varat, jotka määritetään suhteessa keräämättömän sähkö- ja elektroniikkalaiteromun määrään kussakin jäsenvaltiossa ja joiden verokanta on 2 euroa kilogrammalta keräämättömä jätettä, kannustaisivat vähentämään jätettä ja kehittämään erilliskeräystä. Samaan aikaan jäsenvaltioille olisi jätettävä toissijaisuusperiaatteen mukaisesti harkintavalta toteuttaa sopivimmat toimenpiteet edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (12) Muovipakkausjätteeseen sekä sähkö- ja elektroniikkalaiteromuun liittyvien omien varojen yhteydessä sovellettavien verokantojen olisi seurattava tavaroiden ja palvelujen yleisen hintatason kehitystä, ja niihin olisi sen vuoksi tehtävä vuotuinen inflaatiotarkistus.
- (13) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY perustettu EU:n päästökauppajärjestelmä on keskeinen osa unionin ilmastopolitiikkaa. Kun otetaan huomioon päästökaupan läheinen yhteys unionin ilmastopoliittisiin tavoitteisiin, on asianmukaista osoittaa tietty osuus direktiivin 3 d ja 10 artiklan mukaisista huutokaupoista saaduista tuloista unionin talousarvioon. Siksi 30 prosenttia näistä huutokauppataloista olisi siirrettävä unionin talousarvioon.
- (14) Päästökauppaan perustuvat omat varat sisältävät osuuden päästöoikeuksien huutokaupasta saaduista tuloista tietyillä direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvilla aloilla. Direktiivin 2003/87/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/842⁴ mukaan jäsenvaltiot voivat päättää olla huutokauppaamatta osaa direktiivissä 2003/87/EY määriteltyjen päästöoikeuksien kokonaismäärästä tai siirtää kyseisen osan päästöoikeuksista ja huutokaupata sen samalla direktiivillä perustettua modernisaatiorahastoa varten. Myös nämä päästöoikeudet olisi otettava huomioon laskettaessa päästökauppaan perustuvien omien varojen määrää. On

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/842, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 26).

asianmukaista jättää soveltamisalan ulkopuolelle modernisaatorahastoa varten tarkoitetut alkuperäiset päästöoikeudet sekä innovaatorahastoa varten tarkoitetut päästöoikeudet.

- (15) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2023/956⁵ perustetaan hiilirajamekanismi, jolla täydennetään EU:n päästökauppajärjestelmää ja jolla varmistetaan unionin ilmastopolitiikan tuloksellisuus. Kun otetaan huomioon hiilirajamekanismin läheinen yhteys unionin ilmastopolitiikkaan, tietty osuus hiilirajamekanismin todistusten myynnistä saatavista tuloista olisi siirrettävä unionin talousarvioon omina varoina.
- (16) Omien varojen mukautukset lisäävät omien varojen järjestelmän monimutkaisuutta ja läpinäkyvyyttä. Tähän puuttumiseksi ja omien varojen järjestelmän läpinäkyvyyden varmistamiseksi alv-määräytymisperusteen rajaaminen sekä kierrättämättömään muovipakkausjätteeseen perustuviin omiin varoihin ja BKTL-perusteisiin omiin varoihin sovellettavat kiinteämääräiset vähennykset lakkautetaan.
- (17) Omien varojen enimmäismääriin nähden olisi jätettävä riittävästi liikkumavaraa, jotta unioni voi kattaa kaikki taloudelliset velvoitteensa ja ehdolliset velkansa kunakin vuonna. Unionin käyttöön vuotuisten maksumäärärahojen kattamiseksi asetettujen omien varojen kokonaismäärä saisi olla enintään 1,75 prosenttia kaikkien jäsenvaltioiden yhteenlasketusta BKTL:sta. Unionin talousarvioon otettujen maksusitoumusmäärärahojen vuotuinen kokonaismäärä saisi olla enintään 1,81 prosenttia kaikkien jäsenvaltioiden yhteenlasketusta BKTL:sta.
- (18) BKTL olisi määriteltävä vuotuiseksi markkinahintaiseksi bruttokansantuloksi, sellaisena kuin komissio on sen laskenut Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 549/2013⁶ tarkoitetun Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmän 2010, jäljempänä 'EKT 2010', mukaisesti. Koska Yhdistyneet kansakunnat on hyväksynyt kansantalouden tilinpitojärjestelmän 2025, on odotettavissa, että EKT 2010:tä tarkistetaan tulevana vuosina uuden Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmän, jäljempänä 'tarkistettu EKT', laatimiseksi. On aiheellista vahvistaa säännöt siitä, miten tällainen tarkistus vaikuttaisi BKTL:n määrittelyyn. Kun tarkistettua EKT:tä aletaan soveltaa, BKTL olisi määriteltävä vuotuiseksi markkinahintaiseksi bruttokansantuloksi sellaisena kuin siitä on säädetty tarkistetun EKT:n soveltamista varten. Jos tarkistetussa EKT:ssä muutetaan merkittävästi BKTL:n tasoa, maksumäärärahojen ja maksusitoumusmäärärahojen enimmäismääriä olisi mukautettava. Suojalausekkeella olisi kuitenkin varmistettava, ettei tästä seuraa euromääräisten enimmäismäärien mukauttamista alaspäin.
- (19) Olisi annettava säännöt, jotka mahdollistavat sujuvan siirtymisen tarkistetun EKT:n soveltamiseen. Sovellettavan kirjanpitojärjestelmän takautuvien muutosten välttämiseksi EKT 2010:tä olisi edelleen sovellettava jäsenvaltioiden BKTL:n määrittämiseen ja omien varojen enimmäismäärien määrittämiseen niiden vuosien osalta, joiden BKTL on vahvistettu ensimmäistä kertaa EKT 2010:n mukaisesti.

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/956 hiilidioksidipäästöjen säätömekanismin perustamisesta rajalle (EUVL L 130, 16.5.2023, s. 52).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 549/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa (EUVL L 174, 26.6.2013, s. 1).

- (20) Viime vuodet ovat osoittaneet, että unionin ja jäsenvaltioiden kohtaamat kriisit ja vaikeudet ovat entistä vakavampia ja syvempiä ja niitä esiintyy useammin. Siksi on entistä tärkeämpää varmistaa, että unionilla on riittävät taloudelliset valmiudet vastata tällaisiin tilanteisiin. Unionin talousarvioon on vuodesta 2020 lähtien sisältynyt useita tapauskohtaisia ja tilapäisiä välineitä: NextGenerationEU, hätätilasta aiheutuvien työttömyysriskien lieventämisen tilapäinen tukiväline (SURE) ja Euroopan turvallisuutta edistävä väline (SAFE). Unionin on jatkossakin voitava hankkia varat tavoitteidensa saavuttamiseksi. Poikkeuksellisen mittavia poikkeuksellisia rahoitusvaroja saatetaan tarvita, jotta voidaan kattaa tällaisten tilanteiden talousarviovaikutukset, jotka voivat liittyä yhteen tai useampaan poikkeukselliseen tapahtumaan.
- (21) Talousarviorakenteen mahdollisuudet reagoida tehokkaasti ja oikea-aikaisesti kriiseihin ovat rajalliset, jos omista varoista tuettujen lainojen myöntämiseen ei ole riittävää rahoituskapasiteettia. Sen vuoksi on aiheellista ottaa käyttöön uusi rajoitettu, poikkeuksellinen ja kohdennettu väline, jota voidaan käyttää yksinomaan vastaamaan vakaviin kriiseihin, vakaviin vaikeuksiin tai niiden vakavaan uhkaan. Tästä poikkeuksellisesta kriisinhallintavälineestä olisi osoitettava talousarviovarat lainojen myöntämiseen yksinomaan tulevan vuosien 2028–2034 monivuotisen rahoituskehityksen aikana. Kriisimekanismia ei pitäisi aktivoida, jos unionin ohjelmilla pystytään jo riittävästi puuttumaan tilanteen seurauksiin.
- (22) Neuvoston olisi päätettävä tämän poikkeuksellisen ja kohdennetun kriisinhallintavälineen käytöstä tapauskohtaisesti ottaen huomioon tilanteen erityispiirteet ja esiin tulevat tarpeet, samalla kun tunnustetaan Eurooppa-neuvoston rooli tarvittavan sysäyksen antamisessa unionin kehittämiselle ja yleisten poliittisten suuntaviivojen ja painopisteiden määrittelyssä, myös kriisien, vaikeuksien tai niiden uhkien aikana. Neuvoston olisi toimittava antamalla neuvoston asetus, joka hyväksytään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 311 artiklan neljännessä kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen, saatuaan Euroopan parlamentin hyväksynnän. Neuvoston asetuksella olisi hyväksyttävä lainojen määrä. Neuvoston asetuksessa määriteltävien lainamäärien jakamista koskevat menettelyt ja säännöt olisi vahvistettava perussäädöksessä, joka hyväksytään tai jota mukautetaan sen mukaan, mitä tarpeita tilanteeseen puuttumisesta aiheutuu.
- (23) Lainaksi otetut varat, joita käytetään lainojen myöntämiseen jäsenvaltioille, olisi maksettava takaisin lainansaajina olevilta jäsenvaltioilta saaduilla määrillä. Jotta unioni voisi vastata lainojen myöntämistä varten tarkoitettuun lainanottoon liittyvistä ehdollisista veloista, omien varojen enimmäismääriä on tarpeen kasvattaa poikkeuksellisesti ja väliaikaisesti. Sekä maksumäärärahojen että maksusitoumusmäärärahojen enimmäismäärää olisi korotettava 0,25 prosenttiyksiköllä. Tämän korotuksen ainoana tarkoituksena olisi oltava kattaa kaikki unionin vastuut, jotka aiheutuvat sen lainanotosta tällaisten tapahtumien seurauksiin puuttumiseen käytettäviä lainoja varten.
- (24) Komission valtuuttamisen ottamaan unionin puolesta lainaa pääomamarkkinoilta pelkästään ja yksinomaan siitä syystä, että se voisi rahoittaa tällaisten kriisien seurauksiin puuttuvia poikkeuksellisia toimenpiteitä lainojen muodossa, olisi liityttävä tiiviisti tässä päätöksessä säädettyjen omien varojen enimmäismäärien kasvattamiseen ja viime kädessä unionin omien varojen järjestelmän toimintaan. Valtuutus olisi näin ollen sisällytettävä tähän päätökseen. Tämän toimenpiteen poikkeuksellinen luonne ja lainattavien varojen poikkeuksellinen määrä edellyttävät varmuutta unionin vastuuden

kokonaismäärästä. Ennakoidun määrän vuoksi lainanotossa on aiheellista käyttää hajautettua rahoitusstrategiaa, joka on varainhoitoasetuksen⁷ 224 artiklan mukainen vakio menetelmä.

- (25) Omien varojen enimmäismäärien poikkeuksellinen kasvattaminen on kuitenkin tarpeen, sillä tavanomaiset enimmäismäärät eivät riittäisi varmistamaan sellaisten riittävien varojen saatavuutta, joita unioni tarvitsee voidakseen kattaa ehdolliset velat, jotka ovat seurausta lainojen myöntämisestä varten poikkeuksellisella ja väliaikaisella valtuutuksella otettavasta lainasta.
- (26) On aiheellista säilyttää sääntö, jonka mukaan unioni ei saisi käyttää pääomamarkkinoilta lainattuja varoja toimintamenojen rahoittamiseen ulkoisina käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina, jotka synnyttävät maksusitoumus- ja maksumäärärahoja unionin talousarvioon. Komission valtuutus käyttää lainaksi otettuja varoja menoihin olisi edelleen rajattava niin, että se koskee ainoastaan poikkeuksellisia ja tilapäisiä keinoja puuttua covid-19-kriisin seurauksiin Euroopan unionin elpymisvälineen avulla,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä päätöksessä annetaan säännöt unionin omien varojen käyttöön asettamisesta unionin vuotuisen talousarvion rahoituksen varmistamiseksi.

2 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

- (1) 'nettoliikevaihdolla' direktiivin 2013/34/EU⁸ 2 artiklan 5 kohdassa tai kansallisessa lainsäädännössä määriteltyä nettoliikevaihtoa;
- (2) 'yrityksellä' mitä tahansa oikeushenkilöä tai oikeudellista järjestelyä, jäljempänä 'yhteisö', jonka verotuksellinen kotipaikka on missä tahansa jäsenvaltiossa, sekä sellaisten yhteisöjen, joiden verotuksellinen kotipaikka on kolmannessa maassa, missä tahansa jäsenvaltiossa sijaitsevaa kiinteää toimipaikkaa, joiden nettoliikevaihto on ilmoitettava. Yrityksiksi ei kuitenkaan katsota julkisen vallan yksiköitä, kansainvälisiä järjestöjä eikä voittoa tavoittelemattomia järjestöjä;
- (3) 'valmistetulla tupakalla' neuvoston direktiivin 2011/64/EU⁹ 2 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa määriteltyjä tuotteita;
- (4) 'tupakanvastikkeilla' [neuvoston direktiivin [XXX]]¹⁰ 2 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa määriteltyjä tuotteita;

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2024/2509, annettu 23 päivänä syyskuuta 2024, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä (uudelleenlaadittu) (EUVL L, 2024/2509, 26.9.2024).

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietäntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁹ Neuvoston direktiivi 2011/64/EU, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2011, valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenteesta ja verokannoista (EUVL L 176, 5.7.2011, s. 24).

- (5) 'vähimmäisverokannalla', jota sovelletaan kuhunkin jäsenvaltioon, 3 artiklan 1 kohdan d alakohtaa sovellettaessa neuvoston direktiivin 2011/64/EU 10 ja 14 artiklassa määriteltyjä kussakin jäsenvaltiossa sovellettavia yleisen valmisteveron vähimmäisnimellisarvoja;
- (6) 'kulutukseen luovutuksella' neuvoston direktiivin (EU) 2020/262¹¹ 6 artiklan 3 kohdassa määriteltyä kulutukseen luovutusta;
- (7) 'muovilla' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2025/40¹² 3 artiklan 1 kohdan 52 alakohdassa määriteltyä muovia;
- (8) 'pakkausjätteellä' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2025/40 3 artiklan 1 kohdan 25 alakohdassa määriteltyä pakkausjätettä;
- (9) 'kierrätyksellä' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2025/40 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyä kierrätystä;
- (10) 'sähkö- ja elektroniikkalaitteilla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/19/EU¹³ 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyjä sähkö- ja elektroniikkalaitteita;
- (11) 'keräyksellä' 3 artiklan 1 kohdan f alakohtaa sovellettaessa direktiivin 2012/19/EU 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua keräystä;
- (12) 'markkinoille saattamisella' 3 artiklan 1 kohdan f alakohtaa sovellettaessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/19/EU 3 artiklan 1 kohdan k alakohdassa määriteltyä markkinoille saattamista.

3 artikla

Omien varojen luokat ja erityiset laskentamenetelmät

1. Unionin talousarvioon otettavia omia varoja ovat tulot, jotka kertyvät
 - (a) perinteisistä omista varoista, jotka muodostuvat maksuista, palkkioista, lisä- tai tasausmaksuista, lisäsummista tai -osista, yhteisestä tullitariffista ja muista sellaisista tulleista kertyvistä maksuista, jotka unionin toimielimet ovat vahvistaneet tai vahvistavat kolmansien maiden kanssa käytävälle kaupalle, päättyneen Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tullimaksuista sekä rahoitusosuuksista ja muista maksuista, joista määrätään sokerialan yhteisessä markkinajärjestelyssä;
 - (b) yrityksiltä perittävistä vuotuisista maksuista, jotka perustuvat niiden vuotuisen nettoliikevaihtoon. Kunkin yrityksen vuotuinen maksuosuus määritetään seuraavan asteikon mukaisesti:

¹⁰ Neuvoston direktiivi [XXX] valmistettuun tupakkaan ja tupakanvastikkeisiin sovellettavan valmisteveron rakenteesta ja verokannoista (uudelleenlaadittu).

¹¹ Neuvoston direktiivi (EU) 2020/262, annettu 19 päivänä joulukuuta 2019, valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä (uudelleenlaadittu) (EUVL L 58, 27.2.2020, s. 4).

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2025/40, annettu 19 päivänä joulukuuta 2024, pakkausista ja pakkausjätteestä, asetuksen (EU) 2019/1020 ja direktiivin (EU) 2019/904 muuttamisesta sekä direktiivin 94/62/EY kumoamisesta (EUVL L, 2025/40, 22.1.2025).

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/19/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta (uudelleenlaadittu) (EUVL L 197, 24.7.2012, s. 38).

- i. nettoliikevaihto 100 000 000,01–249 999 999,99 euroa, maksuosuus 100 000 euroa;
 - ii. nettoliikevaihto 250 000 000–499 999 999,99 euroa, maksuosuus 250 000 euroa;
 - iii. nettoliikevaihto 500 000 000–749 999 999,99 euroa, maksuosuus 500 000 euroa;
 - iv. nettoliikevaihto vähintään 750 000 000 euroa, maksuosuus 750 000 euroa;
- (c) yhdenmukaisen 0,30 prosentin verokannan soveltamisesta kaikkien jäsenvaltioiden osalta kaikkien arvonlisäverollisista luovutuksista ja suorituksista kannettavien alv-tulojen kokonaismäärään jaettuna asiaankuuluvan kalenterivuoden osalta lasketulla painotetulla keskimääräisellä alv-kannalla neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom) N:o 1553/89¹⁴ säädetyn mukaisesti;
- (d) yhdenmukaisen 15 prosentin verokannan soveltamisesta kaikkien jäsenvaltioiden osalta kulutukseen luovutettuihin valmistetun tupakan ja tupakanvastikkeiden määriin kerrottuna kussakin jäsenvaltiossa kunakin kalenterivuonna sovellettavalla vähimmäisverokannalla;
- (e) yhdenmukaisen verokannan soveltamisesta kunkin jäsenvaltion tuottaman kierrättämättömän muovipakkausjätteen painoon. Yhdenmukainen verokanta on 1 euro kilogrammaa kohti.
- Kierrättämättömän muovipakkausjätteen paino lasketaan vähentämällä jäsenvaltiossa tietyinä vuonna syntyneen muovipakkausjätteen painosta samana vuonna kierrätetyn muovipakkausjätteen paino. Syntyneen muovipakkausjätteen määrän laskemiseksi jäsenvaltioiden on käytettävä molempia asetuksen (EU) 2025/40 53 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja menetelmiä, joita on mukautettava tulosten vertailukelpoisuuden, luotettavuuden ja kattavuuden varmistamiseksi;
- (f) yhdenmukaisen verokannan soveltamisesta vuosittain keräämättä jääneiden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden painoon kussakin jäsenvaltiossa. Yhdenmukainen verokanta on 2 euroa kilogrammaa kohti.
- Niiden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden paino, joita ei ole kerätty jäsenvaltiossa tietyinä vuonna (N), lasketaan kolmen edeltävän vuoden (N-1, N-2, N-3) aikana markkinoille saatettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden painon vuotuisena keskiarvona, josta vähennetään vuonna N kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun paino.
- Jos erotus on negatiivinen, jäsenvaltiossa keräämättä jääneiden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden painoksi katsotaan nolla;
- (g) yhdenmukaisen 30 prosentin verokannan soveltamisesta seuraaviin:

¹⁴ Neuvoston asetus (ETY, Euratom) N:o 1553/89, annettu 29 päivänä toukokuuta 1989, arvonlisäverosta kertyvien omien varojen lopullisesta yhdenmukaisesta kantomenettelystä (EYVL L 155, 7.6.1989, s. 9).

- (1) tulot, jotka saadaan jäsenvaltioiden päästöoikeuksien huutokaupasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY¹⁵ 3 d ja 10 artiklan mukaisesti;
 - (2) määrä, joka on laskettu kertomalla niiden päästöoikeuksien vuotuinen määrä, joiden osalta asianomainen jäsenvaltio soveltaa jotakin seuraavista:
 - (a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/842¹⁶ 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu rajoitettu mitätöintimahdollisuus;
 - (b) direktiivin 2003/87/EY 10 d artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen päästöoikeuksien käyttö saman direktiivin 10 d artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun huutokauppaan modernisaatiorahastoa varten;
 jäsenvaltioiden direktiivin 2003/87/EY 3 d ja 10 artiklan mukaisesti yhteisessä huutokauppapaikassa huutokauppaamien päästöoikeuksien painotetulla keskihinnalla sinä vuonna, jona nämä päästöoikeudet olisi pitänyt huutokaupata;
 - (h) yhdenmukaisen 75 prosentin verokannan soveltamisesta asetuksella (EU) 2023/956¹⁷ perustetun hiilirajamekanismin todistusten myynnistä saataviin tuloihin;
 - (i) yhdenmukaisen kertoimen, joka vahvistetaan talousarviomenettelyn yhteydessä kaikkien muiden tulojen perusteella, soveltamisesta kaikkien jäsenvaltioiden yhteenlaskettuun BKTL:oon.
 2. Sovellettaessa 1 kohdan e ja f alakohtaa verokanta lasketaan vuoden 2028 hintoina ja muunnetaan käyviksi hinnoiksi soveltamalla uusinta talousarvioesityksen laadinta-ajankohtana saatavilla olevaa euroina ilmaistua unionin bruttokansantuotteen deflaattoria, sellaisena kuin komissio on sen määrittänyt.
 3. Sovellettaessa 1 kohdan i alakohtaa yhdenmukaista kerrointa sovelletaan kunkin jäsenvaltion BKTL:oon.
- Edellä 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettulla BKTL:lla tarkoitetaan vuotuista markkinahintaista bruttokansantuloa, sellaisena kuin komissio on sen määrittänyt soveltaen asetusta (EU) N:o 549/2013¹⁸, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) 2023/734¹⁹, kunnes tarkistettua EKT:tä aletaan soveltaa. Jos BKTL on

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/842, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 26).

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/956 hiilidioksidipäästöjen säätömekanismin perustamisesta rajalle (EUVL L 130, 16.5.2023, s. 52).

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 549/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa (EUVL L 174, 26.6.2013, s. 1).

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/734, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2023, Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa annetun asetuksen (EU) N:o 549/2013 muuttamisesta ja 11:n kansantalouden tilinpitoa koskevan säädöksen kumoamisesta (EUVL L 97, 5.4.2023, s. 1).

vahvistettu tietylle vuodelle ensimmäistä kertaa EKT 2010:n mukaisesti, EKT 2010:tä käytetään jatkossakin tätä kohtaa sovellettaessa.

4. Jos unionin talousarviota ei ole hyväksytty varainhoitovuoden alussa, sovelletaan aiempia BKTL-perusteisia yhdenmukaisia kertoimia uusien kerrointen voimaantuloon asti.

4 artikla

Omien varojen enimmäismäärät

1. Unionin käyttöön vuotuisten maksumäärärahojen kattamiseksi asetettujen omien varojen kokonaismäärä saa olla enintään 1,75 prosenttia kaikkien jäsenvaltioiden yhteenlasketusta BKTL:sta.
2. Unionin talousarvioon otettujen maksusitoumusmäärärahojen vuotuinen kokonaismäärä saa olla enintään 1,81 prosenttia kaikkien jäsenvaltioiden yhteenlasketusta BKTL:sta.
3. Maksusitoumusmäärärahojen ja maksumäärärahojen välinen suhde on säilytettävä asianmukaisena, jotta varmistetaan niiden yhteensopivuus ja jotta 1 kohdassa asetettua enimmäismäärää voidaan noudattaa seuraavina vuosina.
4. Jos asetuksen (EU) N:o 549/2013 muuttamisesta ja erityisesti tarkistetun EKT:n käyttöönottoa varten tehdyistä muutoksista on seurauksena merkittäviä muutoksia BKTL:n tasoon, komissio laskee uudelleen 1 ja 2 kohdassa vahvistetut enimmäismäärät seuraavan kaavan perusteella:

$$x\%(y\%) \times \frac{BKTL_{t-2} + BKTL_{t-1} + BKTL_t \text{ nykyinen EKT}}{BKTL_{t-2} + BKTL_{t-1} + BKTL_t \text{ muutettu EKT}}$$

jossa:

- 'x %' on omien varojen enimmäismäärä maksumäärärahojen osalta;
- 'y %' on omien varojen enimmäismäärä maksusitoumusmäärärahojen osalta;
- 't' on viimeisin kokonainen vuosi, jonka osalta asetuksessa (EU) 2019/516 määritellyt tiedot ovat saatavilla;
- 'EKT' on Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmä unionissa.

Mukautuksia sovelletaan siitä vuodesta alkaen, jonka osalta BKTL vahvistetaan ensimmäisen kerran tarkistetun EKT:n mukaisesti. Jos BKTL on vahvistettu tietylle vuodelle ensimmäistä kertaa EKT 2010:n mukaisesti, EKT 2010:tä käytetään jatkossakin tätä kohtaa sovellettaessa.

Jos tällainen 1 ja 2 kohdassa vahvistettujen enimmäismäärien uudelleenlaskenta johtaisi euromääräiseen mukautukseen alaspäin, kyseisen uudelleenlaskennan tuloksia ei oteta huomioon tätä kohtaa sovellettaessa.

5 artikla

Pääomamarkkinoilta lainaksi otettujen varojen käyttö

Unioni ei käytä pääomamarkkinoilta lainaksi otettuja varoja toimintamenojen rahoittamiseen.

6 artikla

Poikkeuksellinen lainanotto vakavien kriisien, vakavien vaikeuksien tai niiden vakavan uhan seurauksiin puuttumiseksi vuosina 2028–2034

1. Jos unioniin tai sen jäsenvaltioihin kohdistuu vakava kriisi, vakavia vaikeuksia tai niiden vakava uhka, neuvosto voi SEUT-sopimuksen 311 artiklan neljännessä kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen annetulla asetuksella aktivoida poikkeuksellisen lainanoton yksinomaan tällaisen tilanteen seurauksiin puuttumiseksi.
2. Neuvoston asetuksella voidaan sallia lainanotto jäsenvaltioille myönnettäviä lainoja varten 7 artiklassa tarkoitettujen määrien kokonaismäärän rajoissa edellyttäen, että asianomaiset lainasopimukset tulevat voimaan 1 päivän tammikuuta 2028 ja 31 päivän joulukuuta 2034 välisenä aikana.
3. Edellä 1 kohdassa säädettyä menettelyä ei saa aktivoida, jos unionin ohjelmilla pystytään jo riittävästi puuttumaan tilanteen seurauksiin.

7 artikla

Poikkeuksellisen lainanoton enimmäismäärä vakavien kriisien, vakavien vaikeuksien tai niiden vakavan uhan seurauksiin puuttumiseksi vuosina 2028–2034

1. Komissiolle siirretään valta lainata varoja pääomamarkkinoilta unionin puolesta edellyttäen, että 6 artiklassa tarkoitettuja edellytyksiä ja tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjä enimmäismääriä noudatetaan. Lainanottoimet toteutetaan asetuksen (EU, Euratom) 2024/2509 224 artiklan mukaisesti ja euromääräisinä.
2. Niiden jäljellä olevien pääomamäärien summa, jotka komissio voidaan valtuuttaa lainaamaan pääomamarkkinoilta tällaista rahoitusta varten, rajoitetaan määrään, joka vastaa 8 artiklassa vahvistettua enimmäismäärää, kun otetaan huomioon komission unionin puolesta toteuttamasta lainanotosta johtuvien ehdollisten velkojen ennustettu monivuotinen kehitys.

8 artikla

Omien varojen enimmäismäärien poikkeuksellinen ja väliaikainen korotus

Kutakin 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettua enimmäismäärää korotetaan väliaikaisesti 0,25 prosenttiyksiköllä yksinomaan kaikkien 7 artiklassa tarkoitettua lainojen myöntämistä varten toteutetusta lainanotosta aiheutuvien unionin vastuiden kattamiseksi siihen asti kun kaikki tällaiset vastuut ovat lakanneet olemasta.

Omien varojen enimmäismäärien korotusta ei saa käyttää unionin muiden vastuiden kattamiseen.

9 artikla

Yleiskatteisuusperiaate

Edellä 3 artiklassa tarkoitettuja tuloja käytetään erittelemättä kaikkien unionin vuotuisen talousarvioon otettujen menojen rahoittamiseen.

10 artikla

Ylijäämän siirtäminen seuraavalle varainhoitovuodelle

Varainhoitovuoden kaikkien toteutuneiden menojen jälkeen mahdollisesti jäljelle jäävä unionin tulojen ylijäämä siirretään seuraavalle varainhoitovuodelle.

11 artikla

Omien varojen kantaminen ja niiden asettaminen komission käyttöön

1. Edellä 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut omat varat on kerättävä yrityskohtaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on kerättävä 3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut omat varat asiaa koskevan unionin lainsäädännön, 12 artiklan nojalla hyväksytyjen sääntöjen sekä niiden kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti, jotka ovat tarpeen keräämisen varmistamiseksi, mukaan lukien perintä, täytäntöönpanotoimenpiteet sekä hallinnolliset ja muut seuraamukset, jos sääntöjä ei noudateta. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä nämä säännökset ja määräykset tai mukautettava niitä unionin säännöissä asetettujen vaatimusten täyttämiseksi ottaen asianmukaisesti huomioon moitteettoman varainhoidon ja unionin taloudellisten etujen suojaamisen periaatteet.

Komissio tarkastelee jäsenvaltioiden sille tiedoksi toimittamia kansallisia säännöksiä ja määräyksiä, toimittaa jäsenvaltioille mukautukset, joita se pitää tarpeellisina sen varmistamiseksi, että kyseiset säännökset ja määräykset ovat yhdenmukaisia unionin sääntöjen kanssa, ja raportoi tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
3. Jäsenvaltiot pidättävät itsellään kantokuluina 10 prosenttia 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista määristä.
4. Jäsenvaltiot asettavat tämän päätöksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut omat varat komission käyttöön SEUT-sopimuksen 322 artiklan 2 kohdan nojalla annettujen asetusten mukaisesti. Kyseisissä asetuksissa vahvistetaan myös säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden vastuuta unionille 3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen omien varojen kantamisesta ja perimisestä tullivelallisilta ja yrityksiltä.

12 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Neuvosto voi hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä SEUT-sopimuksen 311 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen unionin omien varojen järjestelmän seuraavien osatekijöiden osalta:

- (a) menettely vuotuisen budjettijäämän laskemiseksi 10 artiklan mukaisesti;
- (b) säännökset ja järjestelyt, joita tarvitaan 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen omien varojen kantamisen valvontaa ja seurantaa varten, sekä mahdolliset asiaankuuluvat raportointivaatimukset;
- (c) 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen omien varojen osalta
 - i. säännöt, jotka koskevat maksuosuuteen liittyviä yritysten velvoitteita;
 - ii. säännöt, jotka ovat tarpeen, jotta jäsenvaltiot voivat käytännössä toteuttaa maksuosuuksien keräämisen yrityksiltä, mukaan lukien säännöt, jotka liittyvät

hallinnollisiin menettelyihin, lomakkeisiin, viivästyskorkoihin, valvontatoimenpiteisiin ja perintään liittyviin asiaankuuluviin toimenpiteisiin sekä hallinnollisiin ja muihin seuraamuksiin tapauksissa, joissa yritykset eivät noudata sääntöjä;

iii. säännöt siitä, miten kynnysarvot ja maksuosuuksien määrät muunnetaan kansallisiksi valuutoiksi niiden jäsenvaltioiden osalta, joiden rahayksikkö ei ole euro;

(d) säännökset, jotka koskevat 3 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen omien varojen osalta mukautuksia, joilla varmistetaan tuotetun muovipakkausjätteen painoon liittyvien tulosten vertailukelpoisuus, luotettavuus ja kattavuus.

13 artikla

Loppu- ja siirtymäsäännökset

1. Kumotaan neuvoston päätös (EU, Euratom) 2020/2053, jollei 2, 3 ja 4 kohdasta muuta johdu.

Viittauksia neuvoston päätökseen 70/243/EHTY, ETY, Euratom²⁰, neuvoston päätökseen 85/257/ETY, Euratom²¹, neuvoston päätökseen 88/376/ETY, Euratom²², neuvoston päätökseen 94/728/EY, Euratom²³, neuvoston päätökseen 2000/597/EY, Euratom²⁴, neuvoston päätökseen 2007/436/EY, Euratom²⁵, neuvoston päätökseen 2014/335/EU, Euratom²⁶ tai neuvoston päätökseen (EU, Euratom) 2020/2053²⁷ pidetään viittauksina tähän päätökseen; viittauksia kumottuun päätökseen pidetään viittauksina tähän päätökseen liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

2. Päätöksen 94/728/EY, Euratom 2, 4 ja 5 artiklaa, päätöksen 2000/597/EY, Euratom 2, 4 ja 5 artiklaa, päätöksen 2007/436/EY, Euratom 2, 4 ja 5 artiklaa ja päätöksen 2014/335/EU, Euratom 2, 4 ja 5 artiklaa sekä neuvoston päätöksen (EU, Euratom) 2020/2053 2 artiklaa sovelletaan edelleen laskettaessa ja mukautettaessa tuloja, jotka saadaan, kun tiettyä verokantaa sovelletaan yhdenmukaisesti määritettyyn alv-

²⁰ Neuvoston päätös 70/243/EHTY, ETY, Euratom, tehty 21 päivänä huhtikuuta 1970, jäsenvaltioiden rahoitusosuuksien korvaamisesta yhteisöjen omilla varoilla (EYVL L 94, 28.4.1970, s. 19).

²¹ Neuvoston päätös 85/257/ETY, Euratom, tehty 7 päivänä toukokuuta 1985, yhteisöjen omien varojen järjestelmästä (EYVL L 128, 14.5.1985, s. 15).

²² Neuvoston päätös 88/376/ETY, Euratom, tehty 24 päivänä kesäkuuta 1988, yhteisön omien varojen järjestelmästä (EYVL L 185, 15.7.1988, s. 24).

²³ Neuvoston päätös 94/728/EY, Euratom, tehty 31 päivänä lokakuuta 1994, Euroopan yhteisöjen omista varoista (EYVL L 293, 12.11.1994, s. 9).

²⁴ Neuvoston päätös 2000/597/EY, Euratom, tehty 29 päivänä syyskuuta 2000, Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä (EYVL L 253, 7.10.2000, s. 42).

²⁵ Neuvoston päätös 2007/436/EY, Euratom, tehty 7 päivänä kesäkuuta 2007, Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä (EUVL L 163, 23.6.2007, s. 17).

²⁶ Neuvoston päätös 2014/335/EU, Euratom, annettu 26 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä (EUVL L 168, 7.6.2014, s. 105).

²⁷ Neuvoston päätös (EU, Euratom) 2020/2053, annettu 14 päivänä joulukuuta 2020, Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä ja päätöksen 2014/335/EU, Euratom kumoamisesta (EUVL L 424, 15.12.2020, s. 1).

määräytymisperusteeseen, joka on rajattu 50–55 prosenttiin kunkin jäsenvaltion BKT:sta tai BKTL:sta varainhoitovuodesta riippuen.

3. Neuvoston päätöksen (EU, Euratom) 2020/2053 5 ja 6 artiklaa ja 9 artiklan 4–9 kohtaa sovelletaan edelleen poikkeuksellisiin ja väliaikaisiin lisämäärärahoihin, joilla puututaan covid-19-kriisin seurauksiin.
4. Neuvoston päätöksen 2020/2053 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmä on jatkossakin EKT 2010.
5. Jäsenvaltiot pidättävät edelleen 10 prosenttia kantokuluina niistä 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista määristä, jotka niiden olisi sovellettavien unionin sääntöjen mukaisesti pitänyt asettaa käyttöön ennen 28 päivää helmikuuta 2001.
6. Jäsenvaltiot pidättävät edelleen 25 prosenttia kantokuluina niistä 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista määristä, jotka niiden olisi sovellettavien unionin sääntöjen mukaisesti pitänyt asettaa käyttöön 1 päivän maaliskuuta 2001 ja 28 päivän helmikuuta 2014 välisenä aikana.
7. Jäsenvaltiot pidättävät edelleen 20 prosenttia kantokuluina niistä 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista määristä, jotka niiden olisi sovellettavien unionin sääntöjen mukaisesti pitänyt asettaa käyttöön 1 päivän maaliskuuta 2014 ja 28 päivän helmikuuta 2021 välisenä aikana.
8. Jäsenvaltiot pidättävät edelleen 25 prosenttia kantokuluina niistä 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista määristä, jotka niiden olisi sovellettavien unionin sääntöjen mukaisesti pitänyt asettaa käyttöön 1 päivän maaliskuuta 2021 ja 29 päivän helmikuuta 2028 välisenä aikana.
9. Poiketen siitä, mitä päätöksen (EU, Euratom) 2020/2053 9 artiklan 3 kohdassa ja 10 artiklan b alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä säädetään, etämyynnissä myytyjen tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta varten tarvittavaan käsittelyyn liittyviä perinteisten omien varojen määriä ei aseteta saataville eikä kyseisiin määriin sovelleta valvontaan, seurantaan ja raportointiin liittyviä sääntöjä [1 päivän marraskuuta 2026] ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisenä aikana.
10. Tätä päätöstä sovellettaessa kaikki rahamäärät on ilmaistava euroina.

14 artikla **Voimaantulo**

Neuvoston pääsihteeri antaa tämän päätöksen tiedoksi jäsenvaltioille.

Jäsenvaltioiden on toimitettava neuvoston pääsihteerille viipymättä tieto tämän päätöksen hyväksymistä varten tarvittavien, valtiosääntöjensä asettamien vaatimusten mukaisten menettelyjen saattamisesta päätökseen.

Tämä päätös tulee voimaan viimeisen toisessa kohdassa tarkoitetun tiedonannon vastaanottamista seuraavan ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä.

Sitä sovelletaan [1 päivästä tammikuuta 2028].

Edellä olevan 3 artiklan 1 kohdan b alakohtaa sovelletaan kuitenkin tämän päätöksen voimaantulovuotta seuraavan ensimmäisen kalenterivuoden 1 päivästä tammikuuta.

15 artikla
Osoitus

Tämä päätös on osoitettu jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja